

Передплата

на «РУСЛАНА» виноситься:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділі і руских свят
о 5½ год. пополудни.

Реданція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 1.
пл. Домбровського (Хорундича). Ек-
спедиція місцеві в Агенції Со-
коловського і пасажі Гавемана.

Рускини звертає ся лише
на поштові застереження. —
Рекламні неопечатані вільні
від порту. — Оголошення зви-
чайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 40 с. від стрічки. По-
ляки і приватні донесення по
30 с. від стрічки.

Всепольська тривога з нагоди буковинських виборів.

(+) Після соймових виборів на Буковині висловили ми свій погляд про їх значіння національно-політичне для Русинів взагалі, а що вони дійсно мають таке важке значіння, показує найкраще ся обставина, що всеполяки не перестають бити в дзвін на тривогу. Недавно й «Буковина» дала відправу тій захланності всепольській і ми навели сей голос в 169 ч. нашого дневника. Але сучасно з тим обізвав ся знов у всепольській «Słowie» — Głos z Bukowiny, одного з wybitnych obywateli, котрий даліше плете теревені на тему bezkrajnej agitacji, rusińskiego radykalizmu, zagrożenia polskości na wschodnich kresach monarchii austriackiej і т. п.

Сей wybitny obywatel згадує вправді, що «Вільнодумний Союз», котрий побідив при виборах, не буде поборювати ніякої народності, а буде трудити ся лише на полі економічних і політичних реформ. Однак додає, що в самій основі розходить ся о подвигнене руского становища і виводить з сего висновок, що розходить ся тут о боротьбу проти горожанського живла польско-румунського, що та програма лише на позір є економічно-політична, а головні її точки вимірені проти Поляків. Вказує відтак на се, що найважнішою ціллю виборчої реформи є збільшене мандатів в руских округах, а зіпхнене більшої власності до другорядного становища. А коли се послідує, тоді число руских мандатів майже подвоїть ся, а число польських мандатів остане таке саме, отже по думці сего wybitного obywatela відносини пересунуть ся в некористь Поляків. Нарікає він відтак на руску невдячність, якою відплачують буковинські Русини за поміч в осягненню мандату члена кр. виділу, шикануючи польську дітвору в школах, представляючи кожне слово польське, кождоу напис польську яко провокацію. Притім покликає ся він, що Поляки й Румуни є автономічним, горожанським чинником, опертим на давних традиціях, що Поляки признали льояльно (яка великодушність!) історичне становище Румунів на Буковині і впливаючі звідси права, а Румуни зрозуміли, що Полякам не ходить о забор Буковини (яка скромність?!), лише о забезпечення польському живлу сего, що йому належить ся і з того часу йшли рука в руку з Румунами в праці для добра буковинської автономії, не думаючи о кривдженню Русинів. А коли навіть значна частина спокійнішого руского живла (розумій: москвофіли!) готова була стати в тім самім ряді, почали Русини (народовці) радикальну агітацію, вказуючи хлопцям пана яко популярний предмет боротьби.

Wybitny obywatel жалує ся на останку на те, що та агітація веде ся безкарно,

що прокуратура тамошня дозволяє печатати такі письма, котрі би в Галичині конфіскували, а центральне правительство глядить неприхильно на польско-румунський союз, винагородило покликаним до палати вельмож бар. Юрія Василька, котрий зірвав з польско-румунським союзом і тепер має стати маршалком, а відемаршалком член «Вільнодумного Союзу», так що румунсько-польська меншість не буде узгоджена. Теперішня соймова більшість ігнорує існування польської справи на Буковині, отже wybitny obywatel взиває польських послів, щоби піднесли протест, відкликнули ся до польської опінії і не жертвували відлomu польського народу рускому радикалізмові, ані не допустили, щоби на розвалинах польськості ріс сей радикалізм і викидав пригідної хвилі для скріплення радикалізму в східній Галичині.

Ми навели докладно зміст статі, яку помістив wybitny obywatel з Буковини у всепольській Słowie, щоби наші читачі бачили, до якого ступня дійшла всепольська горячка і захланність. Наколи «Вільнодумний Союз» змагає до реформи виборчої, котра би подвигнула становище руского живла на Буковині і Русини тим способом придбали майже подвійне (в порівнянню з нинішнім) число соймових мандатів (припустім 12 на 31 всіх послів), то се не було б нічого несправедливого, неприродного і незаконного, бо Русини становлять половину населення на Буковині, отже стілько, як всі інші тамошні народності разом. Се не було б отже поборюване інших народностей, а переведене справедливого виміру мандатів. Що польське живло, яке займає ледви 4% всего населення і є властиво в значній часті вірменським, або захожим з Галичини, втратило би своє упривілейоване становище, се зовсім річ природна. Таж той сам wybitny obywatel, котрий вважає справедливым признає ширших прав шлезьким Полякам, що знов для тамошніх Німців видає ся порушенням їх стану посідання, не може льогічно вимагати, щоби Русини при такій чисельній переназі оставали на дотеперішнім становищі, а дрібка Вірмено-Поляків була верховладною і упривілейованою. Сей дрібний відлом (4%) вимагає для себе на Буковині і написів польських і всяких прав у школі, хоч польська мова не є там признана краєвою. А якжеж тут в Галичині, де Русини є автохтонним і переважаючим населенням, поступає ся з рускими написами, котрих мимо всяких домагань, інтерпеляцій і жалоб не можна діждати ся ані на скарбових, ані на почтових урядах, а політичні уряди мають лише на орлах рускі написи з часів гр. Баденього «ц. к. намісництво, ц. к. староство». А що сказали-б wybitni obywatele, якби Русини в західній Галичині, де вони всеж таки творять значнішу частку населення, як Вірмено-Поляки на Буковині, зажадали руских написів і т. п. в Ярославі, Ряшеві, Санчі, Яслі і т. п. Хибаж не називано провокацією будову бурси рускої і церкви в Санчі і т. п.?

Покликувати ся на вдячність і dobrodziej-

stwa świadczone gminom i cerkwiom зовсім не лицює там, де є обовязок і основними законами заборучені права, котрих на жаль не признає ся вповні Русинам в Галичині, де вони що-до числа рівноважать ся з Поляками (без Жидів і Німців), не признає ся і на Буковині, де вони становлять половину всего населення.

Wybitny obywatel називає Поляків і Румунів на Буковині автономічним чинником. Але в дійсности вони на Буковині змагали все до верховладного становища (а не до рівноправності) і так розуміли автономію яко верховладу, як і у нас в Галичині. Колиж wybitny obywatel покликає ся на історичне становище і впливаючі звідси права, на історичну традицію, то повинен знати, що Русини мають дуже давню традицію історичну, що Буковина ще належала до Галицько-руського князівства і Русини з давен-давня там осіли, далеко ще перед приходом Румунів.

Зазначити також тут треба, що в очах всеполяків все, що питома народно-руське — се радикальне і що вони раді-б бачити на чолі рускої політики таких людей, як свого часу др. Волян, або др. Гакман, бо се częściej spokojniejszego żywiołu ruskiego! А цікаво і се, що тут в Галичині не хотять всеполяки признати існування рускої справи, а там на Буковині, де їх така дрібка, проголошують існування sprawy polskiej. Русини певно не будуть гнобити Поляків на Буковині, але не можуть допустити до якогось верховладного становища, яке вони собі претендують. Колиж Полякам на Шлезку, в Галичині, Буковині і в zabranym krajach вільно робити спільну політику, то нехайже не дивують ся, що й Русини в Буковині, в Галичині і за кордоном спільно собі пособляють і змагають до придбання тих прав, яких їм мимо числової переваги доси відказують.

Д о п и с ь.

З Косівщини.

До історії «косівського бунту» подаємо отсе прислані нам о. Ів. Попелем з Довгополя протоколярні зізнання людей, у котрих відбували ся ревізії і «візити» жандармів. Сі дописи читають ся з неменшим здивуванням і обуренням, яке викликала була свого часу польська нагівка на Гуцулів за Січи, а не стратили також нічо зі своєї актуальности, бо хіба в парламенті можуть бути використані для покарання винуватиків тої системи небувалих провокацій?

Дня 14. мая явили ся у Івана Уторопчука, кошового Січи космацької, війт Дмитро Лендюк, писар Корибутяк (котрий то є учителем у Космачі), постенфірер Кошик, фірер Вінарекий і чотири поліціянти Федір Барбинчук, Василь Купнірчук, Юра Гарасимюк, Петро Вінтоняк. Кошового Івана Уторопчука не було. Війт дав прочитати Василю, синові Івана, розпоряджене староства і зачали трусеницю. Льокаль сїчовий був запертий, бо ключ був у кошового, післали по коваля, розбили замок та найшли лиш дружок від фани і той взяв. Де фана? — Не знаєм. — Де трубка? — Не знаєм. — Де акти? — Не

знаєм. — Відзнаки де? — Не знаєм — відповідала жено Олена Уторопчук і син Василь. — Олена мала свою відзнаку (ленту січову) і оперезала ся нею. Они побачили і взяли з неї кепкуючи ся. Розбив коваль куферок і шуфляду від стола і забрали „Свободу“ (Січ пренумерує) Діло, Руслан, Громадський Голос, Календар Запорожець, книжку від виборів (здаєсь збірник законів адмін. д-ра Савчака), Хруняду, 5 книжочок „Зорі“. Запечатавши шуфляду, куферок і хату, дали наказ, що як сам Іван Уторопчук важить ся вийти до хати (значить ся до льокалю січового), то кримінал. — Дня 16/5 прийшов Ів. Уторопчук до дому. Заставши таке, пішов до канцелярії, там дали йому розпорядженє старости, а вийт пішов з ним, щоб розпечатати. І знов питали его: де акти? статuti? де фана? — відповів, що „не дам, бо відніс до Коломиї до направи“. Де трубка? также в направи, — відзнака де? то моя власність, не віддам, доки рекурсе не прийде. І з тим пішли.

У Петра Палійчука, заступника кошового, був вийт Д. Л., писар Корибутяк, постенфірер Кошик, фірер Вінярський і два поліціянти (бо других двох післано до читальні на варту). Писар виказав ся письмом від старости і зачали трусевичу. Питали, де фана, трубка. У мене нема, відповідає Петро Палійчук. Де бібліотека Січч? В мене нема, а се що є, то моє. Тоді писар і постенфірер Кошик питали за відзнакою. Не маю. — Та я вас видів у відзнаці. — То зле бачилисьте. Зачали переглядати книжки і взяли 3 ч. Руслана і кілька брошурок „Зорі“ коломийського видання, „Наука і розвага“ 3 брошурки, і польську брошуру „Козачина“ і кореспондентку від Трильовського, де зупомінає ся за гроші за прислані брошурки. Як то все забрали, тоді сказав Петро Палійчук, щоби ему дали поквітованє на те, що забрали. — Отже дістав таке potwierdzenie: „Ze strony Zwierzchności gminnej stwierdza się niniejszem, że dnia 14. maja 1904 zakwestyоновано u p. Petra Paliczuka 3 egzemp. gazety Ruslan — 12 sztuk broszurowanych książeczek, jedna książka oprawna p. t. „Znaczenie Zaporozża“ i karta korespondencyjna od d-ra Trylowskiego. Kosmacz, 14. maja 1904. Dmytro Łendiuk. Печать з написом польским, хотяй на „радї“ ухвалили, щоби переписка вела ся в рускім язичі і ухвалили гроші на руску печатку.

Від Петра Палійчука пішли всіма до Никола Дзвінчука, у котрого то є читальня. Читальня у Космача є самостійна, а Никола Дзвінчук є бібліотекарем. Наскоро ся явили, поспитав писар з криком, чого ти читальню перебрав до себе (перед тим була деінде). Відповів на те: голова читальні знає о тім давно, що я читальню перебрав до себе. Відтак питали, чи Никола Дзвінчук є секретарем до „Січч“. Так є, я секретарем. Відтак остро писар зачав казати: віддай відзнаку. Дзвінчук сказав мамі: подайте їм відзнаку. Як відзнаку взяли, тоді казав постен-

фірер Кошик отворити шафу, де суть книжки читальняні і отворив. Казали дати спис членів січових, як також всі папери січові. Дав спис членів і сказав, що більше нічо нема. Зачали всі читальняні книжки переглядати і знов каже постенфірер Кошик: Календар Запорожець, новомодні коляди де? Нема. Не найшли нічо. Тепер вийт відзиває ся — на якій підставі утримує „Січ“ і читальню? — Ник. Дзвінчук відповів: неправда, я удержую не „Січ“, лиш читальню. „Січ“ є в кошового Уторопчука. Шандар Вінярський вздрів на шафі газети читальняні і здіймили. Там була „Свобода“ ч. 1. 2. 3. 4. 5. 10. 12. 13. 15. 16, бо решта були розпозичені, а „Руслана“ взяли ч. 88. 89. 91, „Діла“ і „Поступу“ не взяли. — Відобразивши відзнаку, убрали поліціянта і насміювали ся; що маєм кошового. Нїм прийшли, — то прислали двох поліціянтів на варту. Никола Дзвінчук каже, як мали відходити: ждїйте, ний запишу, що берете, бо то не мов, то най знаю, хто взяв. А писар каже, я знаю, що це читальняне, я тобі сам віддам. Питали, де є бібліотека січова. Сказав, що в Уторопчука. Писар питав, хто є касиром „Січч“. Дмитро Лендюк, — але що він не є письменний, отже уповажив мене, щоби его заступив. А де касова книжка? У мене нема. Вийшовши насміювали ся відай з відзнаки, що поліціянтови пасує.

Дня 15/5. Петро Семчук, прапорщик, ішов з читальні з полудня попри канцелярію громадську. В тім вийшов шандар Вінярський і закликав его до канцелярії. І зачав питати, де бинда. — Я зрік (значить Петро Семчук) що я не маю. — Мусиш казати, де маєш — подай!! — Я не маю. — Брепеш!!! Де фана? — Не маю. — Шандар зачав кричати: Ти драбеш!!! де фана? — Фана в Коломиї, ми дали до поправи. — Писар Корибутяк (а він є і професором) каже: вийшло із староства, щоби Ви зложили гет чисто, бо того вже не буде. — А шандар Вінярський каже: абиς завтра на полудне мені зніс бинду!! — Я не знесу, бо не маю. — А він каже: що! як не знесеш, то ми вїйдем на ревізію — а як не найдеш, то те возмем до Косова і мені сидїти в інквізитї, доки відзнаки не дам. — А я зрік, що не віддам, бо не маю. — Що!!! каже, мусиш, ти драбеш!!! Ти впадеш мені в руки!!! — махав кулаком мені до голови. Не дїждете!!! кричав, а все кулаком до мене. Я ся вже і спудив, я гадав, що то ту мені буде. А шандар кричить: нїби вже тепер з Космача підеш!!! Я йно тільки відповів, що я нічо не украв. При тім були Дмитро Лендюк, вийт і 2 поліціянти Петро Вінтоняк і Федір Бербинчук. В Зелені сьвята було двох космацких гуцулів у н. посла Коса і там мильно подали назвиско одного шандара Мало „бути Вінярський, а не Яроцкий, котрий то вже давно відійшов звїтсє“.

Таким „добром“ обсилюють по всіх селах людей що найчемнійших, бо такі неприступали

до „Січч“. Хотїли конче „бунту“, а ту анї руш Гуцулів не спровокувати.

Япаньско-росийска війна.

Настрій в Росії.

Серед йовових вісток з поля битви, серед роздратованя, викликаного неприхильностю і тенденційностю сьвітової праси, серед відгуку замахів на найвищих урядників — російській суспільности обвістили онодї стрїли петербурскої цитаделї радісну вістку народин наслідника престола. В яким настрою очікувано сеї хвилї, доказує допись з Петербурга, заміщена днем перед уродинами в Gazet-і narodow-ий. „Ніколи „радісна подїя“ — каже дописуватель — в царській родинї не мала в очах населеня такого значїня, як тепер. Успособлене і настрої в народї повні пригнобленя і знеохоти. Але без сумнїву наступить зміна, запанує загальна радість і веселість, скоро гарматні вистріли оголосять народови очікувані і бажані народини наслідника престола. І сам отець не утішив би ся в тім степенї хотїй би відомостію про повний триумф Куропаткина та про знесенє трех або і чотирох япаньских армій, що народинами сина. Доньок має він вже досить — зовсім досить — бо аж чотири; пята дитина, яку тепер власне очікують має привести пожадану а важну під політичним зглядом зміну в рядї потомків Николая Александровича Романова. За того сина молять ся сьвященники по всіх церквах та каплицях в Петербурзі і цілій Росії“.

Новий погром на морі.

З Токіо доносять під датою 14. с. м., що того дня рано збула ся битва межі російської ескадрою з Владивостока, а япаньською фльою. Кружляк „Рурик“ потонув. Кружляки „Росія“ і „Громобой“ тяжко ушкоджені втїкли на північ. — Сю вістку потверджує телеграма адмірала Канімури до Токіо з тим додатком, що страти япаньської фльої є незначні. — З Чіфу подають на підставі тамошних відомостей, що фльо-та адм. Тоґа поїхала на полудне, в сторону Шангаю, вслїд за схоронившими ся до неутральних пристаней російськими кораблями. — З Кіючао — як дносить Рос. телегр. агенция — адмірал Матусевич зателеграфував цареві під датою 12. с. м. Понеже стверджено, що панцирник „Царевич“ не здужає доїхати до Владивостока, причалив він в цілі направи до Кіючао; в пристани застав кружляка „Новик“ і торпедівця „Бішумлїй“. Крім адмірала Вітгефта полягло еще трєф офіцїрів, а вісім офіцїрів віднесло рани, межі тими командант „Царевича“ Іванов. Числа поляглих і раних не можна було еще ствердити.

З послїдних днів.

В Манджурї тихо — наступила одна з дов-

Дїти Вакюшика.

Драма в 4-х дїях С. Найдєнова,
переклав з російського Йосип Стадник.

(Дальше).

ВАНЮШИН. Учїти вас, чорт знає на що! Шкода грошїй! (поглянувши на них з жалем відходить в спальню).

АНЯ. Я не стану просити в него грошїй на книжку, проси ти.

КАТЯ. Я просїла тамтого тижня — твоя черга.

АНЯ. Нїзащо! Він сердить ся на Костя.

КАТЯ. Нї, на Олексїя.

АНЯ. А Олексїй що зробив?

КАТЯ. Не знаю. Директор посилав за татом.

АНЯ. Він залюблений, по ночах стихи пише. От дізнати-б ся, в кого він влюбив ся.

КАТЯ. Треба взяти ему фотографію з кишенї, поглянути.

АНЯ. Він би тобі дав!

КАТЯ. Не пізнаєть... Цїкаво!

Входить Щоткін, урядник з управи, років 29, чепурно убраний, в золотім цвїкерї, маленька борїдка, велика лисина на голові. Він м'який та делїкатний, в душі однак сам та цїнік.

ЩОТКІН. Тато не пішов?

КАТЯ. Либонь одягає ся.

ЩОТКІН (біля дверей спальнї). Тату, ви скоро? (входить Аріна Іванівна. Щоткін цілує єї руку) Добрий день, мамочко!

АРИНА ІВАНІВНА. Певно на сніданок вам треба?

КАТЯ. А вжеж, що треба.

Аріна Іванівна дає Катї і Анї гроші і вони відходять до школи убравшись в передній та взявши книжки).

АРИНА ІВАНІВНА. Я вже не знаю, що з ним творить ся...

ЩОТКІН. З ким?

АРИНА ІВАНІВНА. З батьком. По ночах нз спить... Ви порадьте ему піти до лікаря.

ЩОТКІН. Передусім, я пораджу ему бути точвїйшим в відносинах до своїх близьких. Ви не говорили ему про гроші?

АРИНА ІВАНІВНА. Нї.

ЩОТКІН. Клявдочка просїла вас... Що місьця те саме... То досадно! Якї ви стали тепер нетямливі, чудно.

АРИНА ІВАНІВНА. Я скажу.

ЩОТКІН. Нї, тепер вже я сам скажу. Але кажу вам, що се вже послїдний раз, — більше вже не буду канючити. Гарне ваше слово, нема що казати (насилено сьміє ся, роздратований та сердитий). Якби не я, то ваша дочка до сеї пори мозолила би вам очі. Сего ви не повинні забувати.

АРИНА ІВАНІВНА. Годї вам! За щож ви Клявдочку?... (Входить Ванюшин в суртку і крохмаленїй сорочцї).

ВАНЮШИН. Ти чого так накукурічив ся?

ЩОТКІН (цілує руку Ванюшина). Добрий день. Я до вас... Сьогодні осьмого.

ВАНЮШИН. Ну то що, що осьмого?

ЩОТКІН. Вже більше як тиждень по першїм. Ви торговельний чоловік, тож повинні знати, що значать для м҃ленького чоловіка гроші на час.

ВАНЮШИН. Як не розумїти! Розумію. Даруйте, Павле Сергїєвичу, не приготували, будь ласка...

ЩОТКІН. У вас все нема. Чудно!

ВАНЮШИН. Зї станції викину! Згордїв, чорт тебе бери!

ЩОТКІН. Ну даруйте, добродїю! Всї знають, що станцію в своїм домі та 14рублїв на місяць ви обовязали ся давати менї і всі будуть знати, як ви додержуєте того слово. Я не з тих зятїв, котрих можна дурити, прошу се затаїти. І так в бюрі всі дивують ся.

ВАНЮШИН. А ти не сьміє торочити! Тож одержуєш, — чогож тобі?

ЩОТКІН. Як жебрак кожного разу випрошуєш!

ВАНЮШИН. Годї! Візьми в крамницї (на-дїває в передній шубу та шапку і підійшовши до сьогдїв, кричить): Гей ти гуляко, до школи їди!

гих японських павз в воєнних операціях і то як-раз тоді, коли мали «робити Седан» — Куропаткинови. Також і під Порт-Артуром по здобуттю Вовчої гори наступила була павза, викликана артилерійськими приготуваннями. Японці мали устатувати на здобутій позиції 60 гармат для острілювання внутрішніх фортів. Однак ся «Вовча гора» не є ідентичною з «Горою білого вовка» положеною на самім полудні від заходу і вхідною в склад внутрішніх фортів над самим морем. «Вовча гора» лежить 8 кілометрів на північ від Порт-Артура при шляху залізничі і творила один з оборонних точок ввішних укріплень Порт-Артура. Хотів впрочім навіть з такого великого віддалення могло би стати можливим перекидане набоїв аж в середину міста і до пристани, однак немислимим є, щоби Японці, маючи перед собою найжені гарматами батерії, не старали ся передовсім привести їх до мовчання, а бавили ся бомбардуванням міста і фльоти. Тому безосновним є твердження, наче би порт-артурска фльота втікла перед японськими кулями. Вийзд ескадри був стратегічним маневром, як се ми припускали зараз в першій хвилі, — тотай маневром остаточно невдачним. Імен о, крім владивостоцької фльоти, яка виїхала на зустріч адм. Відгефтови, мала зближати ся рівночасно до берегів Японії аргентинська фльота, яку Росія закупила і осматривала своєю залогою та в найбільшій тайні вислала для злуки з ескадрами на Жовтих водах. Однак саме положення російської фльоти було за трудне, — з усіх сторін ворожі кораблі і ворожі пристані. Хотів деякі кораблі і перервали блокаду, та прямо не мали де діти ся, бо до Владивостока они мусіли би обїздити цілу Японію, коли тимчасом Японці легко можуть випередити і скинсігнувати ся через японське море. — Страта «Рурика» є тільки японським реванжем за кружляк «Чіода», який оноді під Порт-Артуром в наслідок російської міни пішов на дно моря. «Чіода» збудований в р. 1890 в Англії. Его повміність вичосила 1.440 бочок, а скорість 21 узлів; на помості мав 10 тяжких і 17 легких гармат та 316 людей залогів. Другий кружляк, тяжко згаварований «Бояном» був збудований у Франції 1889 р. і мав 4.277 бочок повміности і 16 узлів скорости.

НОВИНИ.

— **Календар.** Ві вторник: руско-кат. Ізаакія, Дальмата; рим-кат. Роха. — В середу: руско-кат. 7 Отрок в Єфез., Евдокії; рим-кат. Ліберата.

— **Академічний хор** по двох концертах в Ходорові і Микучичів перервав свою артистичну прогульку задля непередвиджених перепоп. Дальші концерти відбудуть ся по усуненню тих перепоп імовірно при кінці сего місяця і в вересні.

— **3 Самбора** пишуть нам: Вечерок ч танця-

ми і фестин в користь Бурси св. Володимира В. в Самборі відбуде ся 4. вересня с. р. Доокресну П. Т. Публіку запрошує ся отсим до численної участі. — *Комітет.*

— **3 Рудна** (коло Львова) доносять нам: Вчерашньої неділі приїхав до нашого села відпоручник львівського «Сокола» дг. С. Гюрк, аби підготувати почву до отворення пожежної філії сего товариства, якої статуту затверджені, а загальні збори мають відбутися в найближших днях. З приїздом пожаданого гостя ожило село. За викоченою з пожежні сикавкою потягнула сила народу перед дім порожньої на жаль (в неділю понолудні?) — *Ред.* Читальні «Просвіти», де дг. делегат пояснив вагу зорганізованого ратунку при огні та поучив численно зібраних будучих Соколів про поділ праці при гашеню пожежу, та про склад пожежного стягу з відділів сикавочного, водного і ратункового. По практичнім поученню кожного відділу з окрема, зроблено загальну пробу гашеня млина. Вправам приглядала ся не лише тма місцевих селян, але і спорий гурт львівських прогульковців з Зимної Води, які з призначенням хвалили меткість і справність селян при сикавці. Не менше зацікавлене викликало між видцями муштра сокілська переведена дг. відпоручником з 50 кількома старшими і молодшими селянами, які охотно станули в ряді, і з подиву гідним послухом виконували вправи. Перед відїздом дг. відпоручник зібрав несьмілу спершу з недовірчivosti перед чужим чоловіком дїтвору і научив єї гарних забав, за що дрібні соколята з вдячності засьпівали єму на працане «многа літа».

— **Цісарска стипендія.** Ц. і К. генеральна Дирекція Найвисших фондів оголошує в «Газеті львівській» ч 186. конкурс на стипендію ім. Франц Йосифа 300 злр. річно в золоті для слухача гірничої академії в Лубві. Першенство мають укінчені правники а опісля матуристи з середніх шкіл, що мають вислати ся на І рік академії. Подання до 15. вересня.

— **Пожари.** В Рожнітові згоріло оноді 21 домів. — В Горожанці коло Підгаєць знищив огонь 5 господарств в присілку Бурти. — В Старих Бродах згоріло 7 загород. — В Новім Селі згоріло 5 домів, 4 стодоли і стайня, все вартости около 6000 К. — В Тарновоїці пильний, товмацького повіта, знищив огонь 9 домів, 6 стоділ і 6 ставів, вартости 10000 К. — В Жовкві згоріла стоцдола М. Новосілля. — В Новоселиці коло Вигоди згоріла фабрика гнутих меблів Фухса і Фрайнда. — На стайні в Новім Загір'ю запалило ся 800 бочок вугля. — В Бохні згоріли військові маґазини при залізничім шляху. — В Тіпачині коло Ярослава згоріло 5 моргів двірського ліса. — В Винниках коло Львова вибух в суботу коло 3. год. пополудни грізний пожеж і обняв в кількох хвилях десять господарських загород коло фабрики тютюву. На місці пожежу явив ся сейчас місцевий пожежний «Соکیل», крім того прибув зі Львова один відділ пожежної сторожи, з Підборець прибув пожежний «Соکیل» з сикавкою і з Прус охотничя сторожа польска та дві ескадрони уланів зі Львова. Завдяки надлюдским змаганням пожежників удало ся огонь зльокалізувати так, що згоріло лише 10 господарств з 21 будинками. Погорільці остали без найменших средств до життя, бо огонь знищив їм все сегорічне збіжжє. — В Бібрці згоріло оноді 28 мурованих домів. (Огню в Ходорові того дня не було, як се доносили телеграми). Ратунок був тяжкий задля недостатку води.

— **Хваліть та не перехваляйте!** Під сим заголовком амер. «Свобода» замістила остру статію проти «Канадійського фермера», який захвалює Канаду і пропагує еміґрацію до Канади. Автор статі зазначає з притиском, що як всюда так і в Канаді мужик є робучим волом, а о власть над ним жруть ся дві верховодячі партії: републикани і демократи. Лише задля вихіснування праці робучого мужика позволено єму поселяти ся в Канаді. І Русини стали на канадійській землі. — читаємо в тій статі. «Але щож? Народ не культурний, убогий, здеморалізований. Пани ліберали помимо всіх їх «чувств» філіантропійних» не змогли на Русинів дивити ся як на людей. А від самого початку імміґрації аж доси дивлять ся на Русинів, як на низші істоти, дивлять ся так, як на Китайців. Коли імміґранти галицькі надідуць, то до міста, до Вінніпегу їх не впускають. В Імміґраційнім Домі в Вінніпегу вільно Русинам перебувати, як псам в домі нашого селянина, т. є лиш там, де Англієць не схотів би навіть подивити ся. І т. д. і т. д. Панове від «Канад. фермера» знають ті відносини дуже добре. Але хвалить Канаду як який рай! — «Отсих кілька заміток подаємо під розвагу нашим селянам.

— **Де нема жидів?** Всяда они є. За нашим мужиком потягнули й до Канади і там дальше «торгують» на свій лад. В амер. «Свободі» якийсь селянин містить отсю осторогу перед жидами: В околиці Ethelbert появилося кілька жидків, котрі не мали місця в Росії і розпочали свою операцію поміж добре їм знаними необережними Русинами... Сироваджують по кілька десятків коний, за котрі певно більше не платять, як 25 доларів гуртом за штуку, а ту люди не розуміючи ся на жидівських облесних словах, платять і по 200 доларів за пару здохляків. Алеж бо то ще замало; сьуть люди, котрі поплатили і по 270 дол. Деякі коні поздыхали по кілька тижневім хованю.

— **Зїзд німецьких істориків.** В днях від 31. серпня до дня 4. вересня с. р. буде радити в Солногороді конгрес німецьких істориків. Урядить ся також тоді виставу старих документів і актив, що відносять ся до історії Німеччини. Участь в тім зїзді приобіцяли майже всі визначайші історики німецькі.

— **Апостол на самоїзді.** Генерал Бут, вожд «армії спасення» виїхав в послїдних днях зі своїм штабом в агітаційну подорож по цілій Англії і Шкотції. В кожій хотіби найменшій місцевості сей модерний апостол стає на майдані, скликає людей сигналовою трубкою самоїзда і промовляє до зібраних, не висїдаючи з самоїзду. Се діє ся в Англії. Найбі так хто в Галичині пробував агітувати — здаєсь, далеко не заїхав би.

— **До чого придатні кістки з черешень?** Їх можна уживати до нагрівання хорих. Вимиті кістки насипає ся в невеличку торбинку (трохи більше як половину) і зашиває ся. В разі потреби розгріває ся ту торбинку з кістками в прикладає ся до того місця, котре має ся розгріти. Сі торбинки ліпші, як фляшки до огрівання, бо пристають ліпше до тіла і задержують досить довго теплоту.

— **Убийник мін. Плевого** є Москалем, а два его спільники є жидами, з яких один називає ся Бернштайном. Тільки вдало ся поліції дослїдити. Фінляндска справа зовсім не має нічого спільного з замахом на Плевого.

— **Конкурс Тов-а Руских Жєнщин.** Виділ Тов-а Руских Жєнщин в Станиславові прийме до свого Інституту при ул. Казимирівській ч. 54 на слїдуючий рік 25 панночек. Оплата місячна з гори виносить 40 К. Дві сестри платять по 30 К. Сиротам і донькам учителів може виділі оплату знизжити на 30 К. За науку гри на фортепані платить ся осібно місячно по 10 К. Інститут дає своїм вихованкам в здоровім льокалі добре удержане, родителську опіку під доглядом настоятельки і учительки і реліґійно моральне старанне виховане. Крім помощи в науках шкільних уділяє ся в Інституті наука співу, рускої літератури і історії. Щирий нагляд і виховане запевнені вже і тим, що їх Преосвященство зволило ласкаво на велику радість Товариства і добро Інституту прийняти Інститут під Свій протекторат. Зголошена до 20. серпня на руки п. Барішевої в Угринові дольшнім п. Станиславів. Сьвідочтва і метрику потрібну до впису родичі мають прислати 28. серпня на руки п. Рибчукової (ул. Коперника ч. 17). Панночки, котрі будуть прийняті, мають явити ся в Інституті 2. або 4. вересня. Біля потрібують діти мати найменше 6 пар значеного. — *Виділ.*

— **Родимці!** Не забувайте на приватну жіночу семінарію у Львові, удержувану Тов-ом педагогічним і присилайте постійні жертви! Вписуйтесь громадно в члени сего Товариства і впривнуйте залеглости. Вписове виносить 1 К. Препнумеруйте часопись для дітей «Дзвінок» і часопись «Учитель», так щоби они могли при більшим числі передплатників стати на ще виспїм щєбли і відповісти всім бажанням сьвідомих читачів. Адреса касирєра: А. Алиськевич (ул. Кохановського 15 Б.)

(Звертає ся до Аріни Іванівної) Жєни мені Олексія!

ЩОТКІН. В управі сьогодня будете?

ВАНЮШИН. Може бути що не прийду. Скажи голові, що занедужав (відходить).

АРІНА ІВАНІВНА. І пощо ви роздратовуєте его? Пожаліли би.

ЩОТКІН. А дзусь! Оден місяць спусти, другий, а опісля і забуде ся. Я се знаю.

АРІНА ІВАНІВНА. Годі вам! (чутно стук. Се стукає Клявдия зі своєї кімнати, що в низу). Он Клявдия кличе. Ідїть! (обиджена відходить в спальню).

ЩОТКІН. Мабуть пиріжки готові. Пращайте! (відходить). — (Сцена хвилию пуста. Входить Явдотя оглядає ся і підійшовши до буфету, не горівку. На столах поглядає ся Олексій в мундурі та з торбою шкільною).

ОЛЕКСІЙ. А нянько, попала ся!

ЯВДОТЯ. Ключі загубили ся.

ОЛЕКСІЙ. Так ти шукаєш їх на дні пляшки? (Явдотя замикає буфет). Стрівай... я тебе научу. Батько запримітить, що ти пєш горівку, так ти ось як... (наливає чарку і випиває) випєш, так став карточкою до стїни — він все так ставить і я так роблю.

ЯВДОТЯ. Хитрий... А ти куди лазив в ночи? Мабуть знов за дівчатами?

ОЛЕКСІЙ. З твоєї легкої руки.

ЯВДОТЯ. А ти давне не згадуєш... Не хороше... Я вже цілком постаріла ся.

ОЛЕКСІЙ. Учителка!

ЯВДОТЯ. Не згадуєш. Ади, як тобі волосячко стало крутити ся... (гладить его по голові).

ОЛЕКСІЙ. Геть! (відштовхує її, Явдотя чує себе застидженою та виновною перед Олексієм і незавважно щєзає з кімнати. Він сїдає при столі пити чай, чимсь дуже розетрований, затурбований, часто хватає ся за голову та стискає пальці, ходить, сїдає та встав, наче щось мляє згадує та любує ся тїм. Виймає з кармана фотографію жєнщини, цїлує, довго глядить на неї, по лицю его пробігають лагідні усмішки. Він запридумує ся, в его голові проноситься кілька стрічок стихів.)

ОЛЕКСІЙ. Сонічко!... (добуває з торби оловець та пише на відворотній стороні фотографії, голосно повторяє написане)

„Сонічко, радість нежданна,

Моя дорога, кохана,

Виджу на яві тебе:

Ось ти до мене прибігаєш

І лагідно ся усміхаєш

І чаруєш ти мене!...“

(Входить Аріна Іванівна. Олексій ховає фотографію в карман).

(Дальше буде.)

— Дрібні вісті. В околицях Перемишля миша-ча язва нищить овес на пни. Такої сили миший давно не пам'ятають селяни. — Громадська рада в Новім Торзі надала почетне горожанство по-д-рови Янови Беднарському і шкільному інсп. д-рови Людомілови Германови за старання около отворення гімназії в Новім Торзі. — Намісництво уділило 500 К за помочи погорільцям в Голигра-дах, заліщицького повіта. — В Сенечові, долинь-ського повіта, найшли селяни на парохіяльнім поли збанок з грішми з часів короля Жигмон-та з 1514 р. — З Бродів доносять, що „добра Броди“ купив від п. Шміда п. Бродзкий з Києва за 15 мільонів корон. На місце директора гімна-зії Франц Йосифа у Львові, Бєсядзкого, який переходить на емеритуру, прийде дотеперішній директор V гімназії у Львові, Франц Прухниць-кий. Директором V гімн. буде п. Ногай, дире-ктор гімназії в Ряшеві.

В кожній рускій хаті повинна бути на стіні мапа всеї Руси-України, видана Р. Тов-ом педагогічним у Льво-ві. (Величина : 75x59 см.). Коштує лише 40 сот. Моло-дїж при науці чи забаві все буде мати перед очима на-глядний образ нашої великої Вітчизни.

Телеграми

з дня 15. серпня.

Прага. Цісар виїждить дня 16. с. м. пополу-дни до Мариенбаду, де буде гостем англійського короля Едварда. Опісля поїде цісар до Карльс-баду, а вже дня 17. с. м. поверне до Ішлю.

Відень. Міністер заграничних справ гр. Го-луховський в товаристві легацийного секретара бар. Амброга виїхав до Ішлю, аби цісареві зда-ти звіт з загального політичного стану.

Берлін. Kleines Journal подає сензаційну вість, що цар обітував надати конституцію в Росії, если народить ся ему син.

Атини. На острові Самос дало ся чути сильне землетрясенє. Много домів завалило ся.

Надіслане.

Др. МIRON Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні

ординує у внутрішніх недугах від 3—5 попол. ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує

при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Др. Б. Тержабек

директор шпиталю в Гусятині,

повідомляє приватних своїх пацієнтів, що від-їжджає до вправ військових на час від 12. сер-пня до 15. вересня с. р. 106(2—6)

ПРОФЕСОР Русин, прийме на станцію середних або народних, з цілим удержанєм та наукою. Зголошення: ЛЬВІВ, ул. Вибрановського ч. 3, II пов. 104(5—10)

Братя Терціярі св. Франца

(у Львові, ул. Клепарівська ч. 15) займають, пере-важно в зимовій порі, убогих працею при виробі меблів гнугих із сирого матеріялу (огнбильовані, політуровані, виплітані і складані). Ті меблі, старанно і тривало зроблені, продає ся по присту-пних цінах. В варстатах Братів Терціярів можна також направляти меблі. Меблі до направи або закуплені привозять і відвозять висилані вози або носять убогі діти остаючи в тім заведеню. (8—10)

Александр Стефан — В. Щурат.

УЧЕБНИК французької мови

Часть I. Апробований для всіх середних женських шкіл.

Примірник оправлений в полотно 2 К 50 с. (на поштову пересилку 15 с). Купити можна лиш в Рускім Інституті для дїечат в Перемишлі

ТОВАРИСТВО взаїмного КРЕДИТУ

„Джїстер“

стоваришенє зареєстроване в обмеженої порукою у Львові, ринок ч. 10, дїм „Про-світї“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бу-ти тілько обезпечені тривало в „Джїстрі“ від огню. Членський уділ 50 К можна зложити в ратах; випсове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затаги-ти ПОЗИЧКИ нї 6% за предложенєм відповідної гіпотeki або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦІЯХ і иншім купні землі нехай купуючі звертають ся за позичками до „ДЖІСТРА“.

ВКЛАДКИ ЩАДНИЧІ приймає ТОВА-риство на 4%.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від уділів а часть зиску при-значає ся на добродійні цілі; дотепер у ділено на церкви, бурси, школи і т. н. 385 К.

Стан 31. маї 1904:

Вкладки	1,698.746 К
Уділи	115.947 К
Фонди резервові	23.522 К
Позички	1,403.472 К
Цінні папери, льок. в банках і на рах. біжучий	506.994 К

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Ішкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—3/4), Сучави
6:10	з Ішкан, Чорткова, Калуща, Делятина (чер. Коло-мїю 1/2—3/4 вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе (1/2—3/4 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичи-нець, Гусятин, Чорткова
7:30	з Гали рускої, Сокала	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Лю-бачева, Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кр кова, Відня, Праги, Ясла, Освєнцима
8:10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	9:11	до Лавочного, Хирова, Калуща, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеляборча, Пешту	10:35	до Тернополя, Потутор
10:02	з Стрия, Борислава	10:45	до Чернівців, Делятина, Заліщик, Новоселиці
10:20	з Рипнева, Любачева	10:50	до Белзця, Сокала, Любачева
11:25	з Коломїї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичи-нець, Чорткова, Заліщик, Гусятин
1:10	з Лавочного, Калуща, Хирова, Борислава	2:45	посп. Ішкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуща, Жидачева, Чорткова, Вижиці, Керезмезе
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Сан-ча, Риманова, Івонича, Сянока, Хирова	2:55	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Зако-паного
1:40	посп. з Ішкан, Чорткова, Калуща, Заліщик, Кім-маня, Новоселиці (через Жучку, Вижиці)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлі від 1/2—3/4 вкл.), Сколього (1/2—3/4 вкл.), Ходорова, Калуща
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грі-малова, Гусятин, Копичи-нець, Козови	3:30	до Рипнева, Любачева, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Тухлі (1/2—3/4 вкл.), Сколього (1/2—3/4 вкл.)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:03	з Сокала, Белзця, Любачева	5:55	до Коломїї, Жидачева
5:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грімало-ва, Потутор, Заліщик, Гусятин, Івани пу-стого, Скали, Копичи-нів	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнцима	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща
5:50	з Ішкан, Жидачева, Новоселиці і Сучави	7:05	до Гали рускої, Сокала
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	9:09	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
9:10	з Ішкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева 1/2—3/4 вкл.) Гусятин, Керезмезе, Калуща	10:05	до Перемишля (1/2—3/4 вкл.), Хирова, Н. Загірї
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Вроцлава, Варшави, Праги, Освєнцима, Хирова	10:42	до Ішкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10:00	з Самбора, Хирова, Сянка, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Вроцлава, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичи-нець, Заліщик, Скали, Івани пустого, Гусятин	11:03	до Підволочиск, Бродів, Копичи-нець, Грімалова, Івани пуст., Скали, Гусятин, Потутор
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуща, Борислава	11:05	до Стрия
12:20	посп. з Ішкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	11:10	до Гали рускої, Любачева (що недїлї)
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Пра-ги, Закопаного, Н. Санча
3:25	з Тернополя, Вірок великих, Грімалова	2:51	посп. до Ішкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Ке-резмезе (від 1/2—3/4 вкл.), Сучави, Кіммана
	на дворець „Підзамче“	4:10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Освєнцима
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ і Бродів		з двірця „Підзамче“
2:45	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грімалова, Гусятин, Копичи-нець, Чорткова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копи-чи-нець, Гусятин, Чорткова
5:06	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичи-нець, Заліщик, Потутор, Івани пустого, Скали, Гусятин, Бродів, Грімалова	10:52	до Тернополя, Потутор
		2:09	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичи-нець, Гусятин, Грімалова, Скали, Івани пуст.
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичи-нець, Заліщик, Івани пустого, Скали, Гусятин	9:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
3:04	з Тернополя, Вірок великих, Грімалова	11:24	до Підволочиск, Бродів, Копичи-нець, Заліщик, Івани пустого, Скали, Гусятин, Грімалова

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:42, 7:30 рано, 11:45 перед полуд. 3:00, 4:30 і 5:03 ополудни, 7:54 і 8:59 вечером, (до 11/9 вкл.) з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/3 вкл.), 10:10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлі і сьвята). зі Ширця 9:35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в недїлі і сьвята). з Любїня вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлі і сьвята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рїкнить ся від часу львівського — 12. год. 36 мін. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано обведено рамками. — В місті продає білети звичайні агенция часописий П. Ст. Соколовского пасаж Гавсманна 9, від 7. рано до 8. вече-ром. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красіцьких ч. 5.) уділяє поясненї в справах залїзнич-них, продає білети всякого рода і розклади їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в недїлі і сьвята від 9. рано до 12. в полудне.

За певну і добру льокацію поручаємо:

4 1/2 % листи гіпотечні
4 % листи гіпотечні
5 % листи гіпотечні преміювані
4 % листи Товариства кредито-вого земского
4 % і 4 1/2 % листи Банку крає-вого
4 % позичку краєву
4 % облігації пропінацийні і всїякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнішій курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного